

Határozatok Tára

C-534/15. sz. ügy

Pavel Dumitraș

és

Mioara Dumitraș

kontra

BRD Groupe Société Générale – Sucursala Județeană Satu Mare

(a Judecătoria Satu Mare [Románia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — Fogyasztóvédelem — 93/13/EGK irányelv — Tisztességtelen szerződési feltételek — Az 1. cikk (1) bekezdése — A 2. cikk b) pontja — Fogyasztói minőség — Követelés hitelszerződések meg j tt s val történő átruházása — Az  j ad s gazdasági társaság tevékenységével semmilyen kapcsolatban nem álló természetes személyek által alapított ingatlan-jelzálogszerződés”

 sszefoglal  – A Bíróság végzése (tizedik tanács), 2016. szeptember 14.

1. *Fogyasztóvédelem — A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek — 93/13 irányelv — Hatály — A szakmai tevékenységén kívül eső célból eljáró és a biztos t k kedvezményezettjének minősülő társasággal funkcionális jellegű kapcsolatban nem álló természetes személy és valamely hitelintézet között létrejött, ingatlanbiztos t kot alapító vagy kezességvállalási szerződések — Bennfoglaltság*

(93/13 tanácsi irányelv, tizedik preambulumbek z d s, valamint 1. cikk, (1) bekezdés és 2. cikk, b)  s c) pont)

2. *Fogyasztóvédelem — A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek — 93/13 irányelv — A fogyasztó fogalma — Gazdasági társaság által valamely hitelintézet felé vállalt kötelezettségek biztosítása végett e hitelintézettel biztosítéki vagy kezességvállalási szerződést kötő természetes személy — Bennfoglaltság*

(93/13 tanácsi irányelv, tizedik preambulumbek z d s és 2. cikk, b) pont)

1. A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy ez az irányelv alkalmazható az olyan ingatlanbiztos t kot alapító szerződésre, amely természetes személyek és valamely hitelintézet között jött létre e hitelintézet felé valamely gazdasági társaság által hitelszerződés alapján vállalt kötelezettségek biztosítása érdekében, ha ezek a természetes személyek szakmai tevékenységükön kívül eső célból jártak el, és nincs funkcionális jellegű kapcsolatuk az említett társasággal, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

Amint ugyanis azt a 93/13 irányelv tizedik preambulumbekzdése kimondja, a tisztességtelen feltételekre vonatkozó egységes szabályokat az említett irányelv 2. cikkének b) és c) pontjában meghatározott, az eladók és szolgáltatók, valamint a fogyasztók közötti „valamennyi szerződésre” alkalmazni kell. E tekintetben a szerződés tárgya, az e preambulumbekzdésben felsorolt kivételektől eltekintve, nem releváns ezen irányelv hatályának meghatározásához. A 93/13 irányelv tehát a szerződő felek azon jellemzője szerint határozza meg azokat a szerződéseket, amelyekre alkalmazandó, hogy e szerződő felek üzleti tevékenységük keretében vagy azon kívül járnak-e el.

(vö. 26–28., 40. pont és a rendelkező rész)

2. A „fogyasztónak” a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv 2. cikke b) pontjának értelmében vett fogalma objektív jellegű; e fogalmat az annak értékeléséből álló funkcionális szempont alapján kell meghatározni, hogy a szóban forgó szerződéses kapcsolat valamely szakma gyakorlásán kívül eső tevékenységek keretébe tartozik-e. Az olyan szerződésre vonatkozó jogvitában eljáró nemzeti bíróság, amely ezen irányelv hatálya alá tartozhat, az ügy összes körülményére és a bizonyítékok összességére tekintettel köteles megvizsgálni, hogy az érintett szerződő felet ezen irányelv értelmében vett „fogyasztónak” lehet-e minősíteni.

Azon kérdést illetően, hogy az a természetes személy, aki valamely gazdasági társaság által egy bank felé hitelszerződés keretében vállalt kötelezettségek biztosítására kötelezi magát, fogyasztónak minősülhet-e, megállapítandó, hogy az ilyen biztosíték tárgyában kötött szerződés, illetve kezességvállalási szerződés – noha tárgyát tekintve járulékosként jellemezhető azon főszerződéshez képest, amelyből az a tartozás származik, amelyet biztosít – a szerződő felek szempontjából különálló szerződésként jelenik meg, mivel más személyek között jön létre, mint a főszerződés. Tehát a biztosíték tárgyában kötött szerződés, illetve kezességvállalási szerződés felei kapcsán kell megvizsgálni azt, hogy ők milyen minőségben jártak el. A nemzeti bíróság feladata annak megállapítása, hogy ez a személy szakmai tevékenysége keretében, vagy az e társasággal fennálló valamilyen funkcionális kapcsolat okán – ilyen például az e társaság ügyvezetésében való részvétel vagy az el nem hanyagolható mértékű részesedés annak tőkéjében –, vagy magánjellegű célból járt-e el.

(vö. 31–34. pont)